

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg A. Sp. 2451) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg til Alders- og Invaliderentnydere.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 7).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærboel):

Jeg har den Ære til det høje Tings velvillige Behandling at anbefale *Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg til Alders- og Invaliderentnydere* i den Skikkelse, hvori Forslaget er vedtaget af det andet høje Ting.

Da Prisstigningen satte ind ved Krigens Udbrud i Fjor, blev det nødvendigt at yde Alders- og Invaliderentnyderne en vis Hjælp for Tiden, indtil Renterne i Overensstemmelse med Folkeforsikringsloven kunde reguleres efter Pristallet, og ved Lovene af 18. November 1939 og 17. Februar i Aar blev der givet Rentenyderne midlertidige Tillæg, der skulde give dem en vis Kompensation for den indtraadte Prisstigning. Den 1. April i Aar blev Renterne forhøjet efter Pristallet, nemlig med 12 pCt. af Lovens Grundbeløb, men Prisstigningen er, som bekendt, fortsat, og Regeringen har derfor anset det for nødvendigt, at der ogsaa for den kommende Vinter træffes særlige Foranstaltninger for at komme Rentenyderne til Hjælp.

Jeg minder her om, at der allerede er truffet en særlig Ordning, for saa vidt angaar Brændselsspørgsmaalet, idet Grænsen for det Beløb, der kan ydes som personlige Tillæg, ved Loven af 25. Juli i Aar er forhøjet fra 7½ pCt. til 12 pCt. af de Rentegrundbeløb, som er udbetalt i 1939—40.

Men Prisstigningen i øvrigt og navnlig Stigningen i Levnedsmiddelpriserne gør det efter Regeringens Opfattelse paakrævet, at der i det kommende Halvaar ydes Rentenyderne et Tillæg, der kan give dem en vis Kompensation herfor. Ved denne Kompensations Fastsættelse har man særlig haft

den Lønregulering for Øje, der er sket ved Loven af 23. September. Denne Lov medfører, som bekendt, at Lønninger inden for en vis Grænse forhøjes, og Lønforhøjelsen udgør for et halvt Aar 78 Kr. for mandlige og omtrent 60 Kr. for kvindelige Arbejdere. Naar en Kompensation til Rentenyderne skal svare hertil, maa man tage Hensyn til, at en Rentenyders Budget er væsentlig mindre end en fuldt beskæftiget Arbejders. Man maa ogsaa huske paa, at netop fordi Rentenydernes Indtægt er saa lav, bør de have Dækning for en forholdsvis større Del af Prisstigningen end Gennemsnitsarbejderne.

Ud fra disse Betragtninger er Regeringen kommet til det Resultat, at man bør fastsætte Tillægget for Ægtepar, naar begge Ægtefæller oppebærer Rente, til gennemsnitlig 48 Kr., hvad der svarer til knap to Trediedele af den mandlige Arbejders Løntillæg, medens Tillægget til enlige og Ægtepar, naar kun den ene Ægtefælle oppebærer Rente, bør fastsættes til gennemsnitlig 30 Kr., hvad der svarer til godt Halvdelen af en kvindelig Arbejders Løntillæg. Disse Beløb har man under Hensyn til Forskellen i Prisniveauet i Hovedstaden, i Byerne og paa Landet i Overensstemmelse med Hovedreglerne i Folkeforsikringsloven ment at burde graduere i de tre Kommunegrupper ligesom Renten selv, og herefter har man paa Grundlag af Antallet af Rentenydere i hver af disse Kommunegrupper beregnet Tillægget saaledes, at det i København udgør 60 Kr. for Ægtepar og 36 Kr. for enlige, i Købstæderne 54 Kr. for Ægtepar og 30 Kr. for enlige og paa Landet tilsvarende 42 Kr. og 24 Kr.

Det er Tanken, at Tillægget skal ydes med en Trediedel den 1. November og derefter med en Sjettedel ved de følgende månedlige Udbetalinger af Renterne. I øvrigt er det Meningen, at Tillægget skal ydes efter Regler svarende til dem, der gjaldt for de midlertidige Tillæg efter Lovene af 18. November i Fjor og 17. Februar i Aar.

Udgifterne ved Forslaget er beregnet til 5,79 Mill. Kr., hvoraf Staten bærer godt 3½ Mill. Kr. Lovforslaget har opnaaet enstemmig Tilslutning i det andet høje Ting og er gennemført uden Ændringer, bortset fra, at Ordet „Hjælp“ i § 2, Stk. 2, 1ste Linie, er ændret til „Tillæg“.

En Gennemførelse af Forslaget vil medføre, at Hjælpen til kronisk syge i Henhold til Forsorogslovens §§ 247 og 248 forhøjes med et til Tillægget svarende Beløb, og herom saavel som om Lovens Administration vil jeg i øvrigt give nærmere Vejled-